

[Undervisningsministeren.]

denne lovgivning, må det ses som udtryk for erkendelsen af det nødvendige i, at alle studieegnede kan få mulighed for at gennemføre den uddannelse, de har forudsætninger for og lyst til.

Det er klart, at der nødvendigvis i forbindelse med en sådan forøgelse af midlerne må opstå problemer ved fordelingen af dem. Der er en række forhold, som netop kræver en nærmere undersøgelse på baggrund af de erfaringer, der indhøstes, og derfor er det rigtigt, når det ærede medlem peger på det ønskelige i, at der går længere tid, før loven revideres.

Men det ærede medlem går så videre og siger, at det, som udviklingen er forløbet, må anses for uforvarsligt ikke at foretage en ajourføring snarest, og i denne forbindelse peger han på, at det vil være rimeligt at udarbejde lovbestemmelser om automatisk regulering efter ansøgertal og efter pristal. Det er jo rigtigt, at der har fundet en betydelig forøgelse af de studerendes antal sted i år, og det er også rigtigt, at leveomkostningerne er steget.

Med hensyn til antallet af elever under fondens støtteordning, for så vidt angår de 63 mill. kr., fremgår det af de indkomne skemaer, at der i 1962-63 er godt 41.000 imod ca. 37.000 i 1961-62. Der er altså tale om en stigning på ca. 12 pct. Skulle der ydes støtte til hver enkelt af de unge, der er under uddannelse i en af de afdelinger, der omfattes af ungdommens uddannelsesfond, ville støttebeløbet pr. elev i 1962-63 blive gennemsnitlig ca. 1.540 kr. imod ca. 1.700 kr. i fjor.

Det er da åbenbart, at der generelt er tale om en forringelse af mulighederne for de elever, der får støtte, og derfor vil en forhøjelse svarende til det forøgede antal studerende og til de stigende leveomkostninger være en logisk konsekvens af folketingets holdning i 1961, da man vedtog loven. Deri kan jeg være enig med det ærede medlem. Men der er jo så hertil at føje, at landets økonomiske situation nu engang er vanskeligere, end den var dengang, og jeg må derfor sige til det ærede medlem, at regeringen ikke mener, at der er grundlag for at foretage forhøjelser af beløbsrammen i øjeblikket.

Men som jeg sagde i mit svar til det ærede

medlem, da vi sidst drøftede problemet her i folketinget — det var den 17. oktober 1962 — vil der være al grund til at se nærmere på de forskellige gruppers andel af midlerne. Der vil være anledning til at undersøge, om man kan tilvejebringe større retfærdighed grupperne og de enkelte inden for grupperne imellem, om der med andre ord skal ses nærmere på de retningslinjer, der gives de enkelte stipendienævne.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at fondens bestyrelse i øjeblikket modtager beretninger om fordelingen af stipendier i 1961-62. Fordelingen skulle først være afsluttet den 1. oktober 1962 for stipendiernes vedkommende og for lånenes vedkommende den 1. januar 1963. Når dette materiale er kommet bestyrelsen i hænde, vil der blive foretaget en grundig undersøgelse af det sæt af problemer, der knytter sig til fordelingen af midlerne. Der vil da i næste folketingsår kunne tages stilling til, om der kan og skal ske en generel forhøjelse af beløbsrammen. Her vil landets økonomiske situation selvsagt stadig være i høj grad bestemmende, og der vil kunne tages stilling til, om der på anden måde skal ske ændringer i loven om ungdommens uddannelsesfond.

Jeg skal desuden erklære, at jeg naturligvis er villig til i et eventuelt udvalg at give yderligere oplysninger om fondens virksomhed.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Jeg takker den højtærede undervisningsminister, fordi han som sædvanlig viste forståelse for de problemer, som uddannelsen og specielt støtten til de unge under uddannelse frembyder, og hans svar til mig var dog heller ikke fuldstændig afvisende; vi fik da stillet i udsigt, at om ikke i år, så måske næste år kunne der gøres noget ved sagen. Men jeg er ikke helt sikker på andet, end at folketingets ansvar over for de unge under uddannelse må strække lidt videre i retning af også at kræve flere undersøgelser foretaget, før vi går så let hen over loven, og det er herom, jeg gerne vil gøre yderligere bemærkninger.

Jeg er ganske enig med den højtærede minister i, at gennemførelsen af loven om ungdommens uddannelsesfond målt med dansk målestok må betegnes som en revo-